

By człowiek nie musiał cierpieć, Wrocław, 2007

Dorośli niepełnosprawni wyrastają często w klimacie opiekuńczym, a nawet nadopiekuńczym. Jest to efekt postawy rodziców, opiekunów, instytucji, często mających charakter totalny. Pojawia się mnóstwo przepisów regulujących życie, co ma prowadzić do sprawiania przez niepełnosprawnych jak najmniejszych kłopotów i sytuacji problemowych. Stąd próby uczestnictwa w różnych przejawach życia społecznego mogą kończyć się niepowodzeniem. Problemem jest więc określenie praktyk: jak praca, zakładanie rodziny, samodzielne mieszkanie i odpowiedzialne życie.

